

forenet Rigsdag. Den er bleven brugt for særlige Formaal, og det er høist rimeligt, at man er gaaet udenfor den egentlige strenges Consequents for at opnaae disse Formaal paa en besvem Maade. Naar nu Formaal af den Art efter al Sandsynlighed ikke vilde komme til at foreligge for den fælles Repræsentation, saa troer jeg ogsaa, at Consequentsen paa en vis Maade fører til at gjøre sig fri for en Institution, som er en Inconsequents i det hele Forfatningsystem.

Lindberg: Jeg indrømmer gjerne den ærede Ordfører, at den største Consequents kan føre til den største Galsskab, men aabenbart kun under den Forudsætning, at man staaer paa et meget slet Grundlag. Dersom man derimod har en reen og fast Fod at staae paa, saa maa man kunne gennemføre den Grundtanke, man har fastholdt, og det, mener jeg, er et aldeles forsvarligt Grundlag, Folkethinget er gaaet ud fra ved Behandlingen af denne Sag, det nemlig, at vi ikke ville opoffre af vor Grundlov et eneste Punkt, uden hvad der virkelig anerkendes for at være fornødent for at Fællesforfatningen kan blive gennemført. Jeg siger, jeg anseer det for at være en aldeles forsvarlig Grundvoide, og alle de Consequentser, som kunne drages deraf, mener jeg da ogsaa, at vi skulle gennemføre, og det følger da af sig selv, at denne § 71, som handler om den forenede Rigsdag, ikke paa nogenformhelst Maade kan komme til at stride imod den Fællesforfatning, som vi rigtignok handle om i Blinde, eller som vi paa en Maade lege Blindebuk med Ministeriet om, da vi ikke kjende den, mender for mener jeg, at vi bør holde paa den. Dersom man kunde opvise Nogetformhelst i denne Paragraph, som kunde gjøre det tilraadeligt at benytte dette Diebtik til at faae den ud af Grundloven, var det en anden Sag, men hverken kan man dette, eller endnu mindre paavise,

at det vilde staae i Strid med den Fællesstat, som man mener skal komme istand.

Wiborg: Mit Vædringsforslag til § 46 gaaer ud paa, at derefter skal indskydes den i Udvalgets Forslag under Nr. 31 anførte § P. Jeg har foreslaaet, at Grundlovens § 76 . . .

Formanden: Det Affnit, hvori den ærede Rigsdagsmands Vædringsforslag foreligger, er endnu ikke under Forhandling.

Wiborg: Ja, jeg forespurgte mig hos en af de ærede Secretairer om, hvorlangt det Affnit gik, der var sat under Behandling, og han svarede mig, at det gik til Udkastets § 46 inclussve.

Formanden: Ja, men den ærede Rigsdagsmands Forslag gaaer ud paa, at der efter § 46 skal indføres en ny Paragraph; det kommer altsaa først til Forhandling i næste Affnit, idet det nærværende Affnit kun naaer til § 46 inclussve.

Wiborg: Jeg beder om Forladelse.

Premierministeren: Den ærede Ordfører har vistnok fuldkommen Ret, at det er af saare liden practisk Bigtighed, hvorvidt de Vædringsforslag, som under nærværende Affnit ere til Forhandling, blive vedtagne eller ikke. Hvad det første angaaer, nemlig den foreslaade § N, som blot er en Igjenoptagelse af en Bestemmelse af den nugjældende Grundlovs § 49, saa er det ganske naturligt, at, naar man vil optage Valgloven i den nye Grundlov, hører ogsaa dertil den Bestemmelse, der nu er bleven foreslaaet som § N, en Bestemmelse, der, som den ærede Ordfører har anført, er bleven udeladt af Regjeringens Udkast, fordi man meente, at det var hensigtsmæssigt, at alle Valgbestemmelser skulde gaae ud af Grundloven og blot beholde deres Gylbighed som sædvanlig Lov og fremtidig være undertastede sædvanlig lovmæssig Behandling.